

आसा स्त्री आ+सो-अङ् । अलिके निरु० “पितृन यस्या-  
सया” ऋ० १, १२७, ८, “आसया अलिकेन” भा० । तस्य  
लौपत्यमपि । “आ न इन्द्रो दूरादासात्” ऋ० ४, २०, १,  
“आसादन्तिकादिति” भा० ।

आसादन न० आ+सद-णिच्-ल्युट् । १ सन्निधापने, २ स्थापने  
“कृत्वात्तरपरिष्ठादि करोत्याज्जासादनात्” कात्या० ६, २, ५,  
आश्रया० शब्दे उदा० । ३ आसन्नतासम्पादने ४ सद्गुणे च  
“वयसासादने तस्य दर्पमद्य हरेमहि” भा० स० २० अ० ।

आसादित लि० आ+सद-णिच्-क्त । १ निकटोक्तते २ प्राप्ते च  
“आसादितप्रकटनिर्मलचन्द्रहासः” सा० द० । ३ आयो-  
जिते ४ सन्निधापिते ५ सम्पादिते ६ कामकेलिपरे च ।

आसाद्य लि० आ+सद-णिच्-यत् । प्राये “अभूदनासाद्यम-  
धिष्यधन्वः” रघुः । २ निकटोक्तार्थे ३ अवसादं प्रापणीये  
आ+सद-णिच्-ल्यप् । ४ प्रायेयर्थे अय० ।

आसार पु० आ+सृ-घञ् । १ धारासम्पात्ते २ वेगवृद्धौ, “त्वामा-  
सारप्रशमितवनोपप्लवं साधु भूधरा” । “पुष्पासारैः स्तूपयत  
भवान् व्योमगङ्गाजलादौ” मेघदू० । “आसारसिक्तचित्ति-  
वाध्ययोगात्” रघुः । ३ प्रसरणे, ४ सैन्यानां सर्ज्यतो व्याप्तौ  
च । ५ करणे घञ् । सुहृद्बले । ६ द्वादशराजमण्डलमध्ये  
वृषभेदे । द्वादशराजमण्डलज्ञानेने दर्शितम् यथा

“आत्ममण्डलमेवात्र प्रथमं मण्डलं भवेत् । समन्तात्तस्य  
विज्ञेया रिपवो मण्डलस्य तु । उपेतस्तु सुहृत् ज्ञेयः  
भक्तुमित्रमतः परम् । मित्रमित्रमतो ज्ञेयं मित्रमित्र  
रिपुस्ततः । एतत् पुरस्तात् कथितं पश्चादपि निबोध मे ।  
पार्थिव्याहस्ततः पश्चात् तत आक्रान्द उच्यते । आसारस्तु  
ततोऽन्यः साक्षाक्रान्दसार उच्यते । जिगीषोः शत्रु-  
क्तस्य विस्तृतस्य तथा द्विजः । तत्रापि निश्चयः शक्योक्तुं  
मनुजपुङ्गव ! निपहातुपहे शक्तो मध्यस्थः परिकीर्तितः ।  
निपहातुपहे शक्तः सर्वेषामपि यो भवेत् । उदासीनः  
स कथितो बलवान् पृथिवीपतिः । मण्डलं तव संप्रोक्तं  
मेतत् द्वादशराजम्” । ६ षड्विंशरगणैः रचिते  
दण्डद्वन्द्वभेदे च ।

आसाव्य लि० आ+सृ-ल्यप् । अभिषवणीये मद्यादौ ।

आसिक पु० आसिः प्रहरणमस्य ठक् । खड्गेन युद्धकारके  
आसिका स्त्री पर्यावेष्ठासनम् आस-पर्यावे ण्वुल् । पर्या-  
वेण उपवेशने । “उद्रासिकाः सुष्यन्ते” पात० भा० ।

आसिक्त लि० ईषत् यस्यक् वा सिक्तः आ+सिच-क्त । १ ईषत्  
सिक्ते २ सम्यक्सिक्ते च ।

आसित न० आस+भावे-क्त । १ उपवेशने । आसधातौ  
उदा० । आधारे क्त । उपवेशनाधारे स्थाने । आसि-  
तस्य सुनेरपत्यं शिवा० अण् । असितसुनेरपत्ये स च  
शाण्डिल्यगोत्रे प्रवरः ।

आसिधार न० आसिधारा इवास्त्यलण् । युवा युवत्या साङ्गं  
यत् सुगन्धमर्ज्वदाचरेत् । अन्ननिवृत्तनद्धः स्यात् आसिधार-  
व्रतं हि तत्” इति यादवोक्ते व्रतभेदे “अभ्यस्तवीव व्रत-  
मासिधारम्” रघुः ।

आसिह लि० आ+सिध-क्त । राजाज्ञया वादिना कृतावरोधे  
प्रतिवादिनि “नासिहृत्तं विवृणुयेत्” नार० ।

आसिनासि पुं स्त्री आसिरिव तीक्ष्णाया नासा यस्य अस्मिनासः  
सुनिभेदस्तस्यापत्यम् इज् । तदपत्ये ततः युवापत्ये फक्  
तौल्व० न लुक् । आसिनासायनः तत्पौत्रे ।

आसिवन्धकि पु० आसिवन्धकस्यापत्यम् इज् । आसिवन्धका-  
पत्ये ततः युवापत्ये फक् तस्य तौल्व० न लुक् । आसि-  
वन्धकायनः तत्पौत्रे ।

आसीन लि० आस+यानच् । उपविष्टे आसधातौ उदा०  
आसीनप्रचलायित न० आसीनेन उपविष्टेनैव प्रचलवत्  
आचरितम् प्रचल-क्यच् भावे क्त । उपविश्य निद्रावशेन  
प्रचलनरूपे ( वसेदोक्ता ) दोलने ।

आसुत् लि० आ+सृ-क्लिप् । कृताभिषवे । तस्येदम् गहा०  
ज् । आसुतीयः । तत्संबन्धिनि लि० ।

आसुति स्त्री आ+सृ-क्लिप् । सोमादिनिष्पीडने १ अभिषवे,  
२ मद्यानिष्पादने (चोयान) इति ख्याते मद्यापाके च । “परिष्कृ-  
तस्य रसिन इयमासुतिस्वारुमदाय” ऋ० ८, १, २६ । आ+सृ-  
प्रसवे क्लिप् । ३ प्रसवे । “योनाविन्द्र ! सुध्यङ्गोवय आसुतिं  
दाः” ऋ० १, १०४, ७ । आसुतेः सन्निहृष्टदेशादि चतुर्थ्यां  
मध्वा० मत्तप् । आसुतिमत् तद्वति लि० स्त्रियां ङीप् ।  
आसुतीवल पु० आसुतिरस्यस्य वलच् दीर्घः । १ शौण्डिके ।  
२ सोमाभिषवशालिनि याज्ञिके च ।

आसुर लि० आसुरस्येदम् अण् । असुरसंबन्धिनि । “आसुरं  
तद्भवेत्तोयं पीत्वा चान्द्रायणञ्चरेत्” ऋतिः । “कुलाव-  
चक्रनिष्पन्नमासुरं नृस्य” ऋतिम् । तदेव हस्तघटितं  
स्यात्यादि दैविकं भवेत्” कात्या० सू० । तेन ( मानसा )  
प्रभृतिनृस्यस्य हस्तघटितत्वेन याज्ञताऽन्येषां  
त्वयाव्यता । स्त्रियां ङीप् । “आसुरी रात्रिरत्यत्र तस्मात्तां  
परिवर्जयेत्” ऋतिः । २ असुरवदाचारयुक्ते तदाचारश्च  
गीतायास्तुतयथा ।